

Истинската история

На 14 юни 1853г.е починал Захарий Зограф

Захарий Христович Зограф е български художник и иконописец, виден представител на Самоковската художествена школа.

Захарий Зограф е роден в Самоков и е син на Христо Димитров. След това той учи при своя брат Димитър Зограф, с когото по-късно работи заедно. Той е един от българските художници с най-голямо творчество. Зограф е един от малкото художници, които внасят битови елементи в своите стенописи.

Най-известните му икони са тези в черквата "Св. Константин и Елена" в Пловдив и **черквата "Св. Богородица" в Копревщица.**

Сред известните му творби са също и иконите от Плаковския манастир, Долнобешовишкия манастир и други. Захарий Зограф работи повече стенописи. Най-известните му творби са в Бачковския манастир (параклиса и черквата " Св. Никола"), черквата на Рилския манастир, Троянския и Преображенския манастир.

През периода 1851-1852 г. той живее и работи в Атон. В този период той създава стенописи в манастира "Лаврата на Св. Атанасий". Той е автор и на икони в Зографския манастир. През 1850 г. той създава три стенописни автопортрета в Бачковския, Троянския и Рилския манастир. В по-късните си години той рисува няколко ктиторски портрета. След като умира той оставя след себе си голям брой скици, които не са превърнати в истински произведения. В национална художествена галерия, в Института за изкуствознание при БАН, в музея в Самоков се пазят десетки негови скици с туш и акварел, иконни изображения, орнаментални рисунки, скици от натура на хора и пейзажи, етюди.

Захарий Зограф умира на 14 юни 1853 година в град Самоков.